

førte angaaende den, der havde en større Prioritet staaende i Eiendommen, nemlig at han er ligesom Medleier. Dette tror jeg er at gaa for vidt, thi skal han være med til at stemme om, hvor Bygningerne skulle forsikres, skal han ogsaa være med til at bestemme, hvorledes Marken skal drives, hvilke Køer der skal sælges, hvilke Feste der skal kjøbes, han maatte da optræde paa en helt anden Maade. Det forekommer mig ikke, at den, der sætter Penge i en Eiendom, kan siges at optræde som Medleier. Jeg indrømmer, at hans Interesse berøres temmelig meget af, hvorledes det Hele gaar; men hvis han i den Henseende vil have sig sikret, forekommer det mig, at, naar han laaner sine Penge i en Eiendom og tager Bygningens Værdi væsentlig i Betragtning, maa han lade sit Gjældsbreve tilføre en Bestemmelse om, at Bygningen skal være forsikret i denne eller hin bestemte Forening. Paa den Maade vil han være sikret, indtil han selv tillader, at Eiendommen gaar ud af Foreningen. — Jeg skal nu slutte med en almindelig anbefaling for Lovforlaget. Det Omraade, hvorom der her er Tale, er af ikke ubetydeligt Omfang, og det forekommer mig, at det snart var paa Tiden, at vi kom ud af den middelalderlige Tilstand, hvori vi med Hensyn til vort Brandforsikringsvæsen for Bygninger befinde os, at vi komme ud af Monopolerens Tid og ind paa de frie Foreningers Tid, da er jeg vis paa, at det samme Folk, som i det Hele tager en saa væsentlig Del i sin Styrelse, vel skulde kunne finde paa under betryggende Former at bestyre noget Saabant som en Brandforsikring. Det har jo vist sig, at Forsikringsvæsenet her i Landet har taget et ganske overordentligt stort Opsving ved det private Initiativ, f. Ex. med Hensyn til Forsikring af Løvsøer, Kreaturer osv., og man mærker ikke Noget til, at disse Forsikringer, som ere under privat Bestyrelse uden nogenformelig Regjeringskontrol, gaa i Stykker hvert Dieblit; tværtimod, man har daglig Erfaring for, at de opfyldte deres Forpligtelser og stifte megen Nytte. Jeg tror derfor ikke, at der er Grund til at nære stor Frygt for, at det vil gaa galt, jeg er tværtimod overbevist om, at det vil gaa godt. Med disse saa Ord skal jeg anbefale Lovforlaget paa dets videre Vej.

Jagerslev: Jeg maa gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem, som nu satte sig, og først en mere speciel personlig Bemærkning. Jeg har ganske rigtig sagt, at Landbygningernes Brandforsikring havde sine egne Love, og jeg har ganske vist tilføjet, at man vistnok ikke, naar man gav Lov til andre Forsikringer, ret vel kunde forandre Forhold, som berørte Landbygningernes Brandforsikring uden at have taget hele dennes Stilling under Overveielse; men naar det ærede Medlem tillod sig at sige, at jeg har sagt, at det var en Lov, der stod over andre Love, og

at den var uroffelig, eller hvorledes han udtrykte det, saa skyldes dette alene hans Fantasi; thi det følger af sig selv, at saa megen sund Sands har jeg, at jeg veed, at Love, der ere givne af Lovgivningsmagten, ogsaa kunne forandres af Lovgivningsmagten; det behøver jeg ikke at lære her. Det ærede Medlem mente, at Landbygningernes Brandforsikring stod paa et falskt Grundlag, og det begrundede han paa, at den tegner Forsikring saa vel for store som for smaa Eiendomme, for Kirker og for Fabrikker; men det ærede Medlem glemte at tilføje, at den gjør det efter bestemte Tariffer, hvorefter een Præmie er 8 Gange saa stor som en anden. Naar man dertil bemærker, at disse Tariffer fastsættes efter en bestemt Statistik, og naar et vist Antal Aar er gaaet, blive de reviderede, saa at enhver Klasse kommer til at betale akkurat det, den skylder, det, han forstjænt at betale efter den sidste Tariff, saa tror jeg, at det vil være omtrent det Samme, som naar man danner særskilte Foreninger, og saa vil man se, at en Forsikring, der er saa stor som Landbygningernes og som omfatter saa Meget, kan forsikre ganske billig. Jeg for min Part tror ikke, at det er hensigtsmæssigt til at opnaa en billig Forsikring, at man vil udsøndre; man kan af andre Grunde finde det hensigtsmæssigt, men jeg vil nok se de Herrer gjøre det billigere end den almindelige Brandforsikring; jeg tror ikke, det vil være muligt. Det ærede Medlem udtalte, at i 1872 havde det vist sig, at Klassen af mindre Eiendomme havde betalt en lille Smule for meget, og en anden Klasse af Eiendomme en lille Smule for lidt. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det vist vilde have været rigtigere, om det ærede Medlem vilde have tilføjet, at denne Feil da strax blev rettet. Det er Noget, som kan bevidnes ogsaa af andre Medlemmer her i Salen, og det er unegtelig af Betydning. Den Feil, som var begaaet, dreiede sig ikke om store Ting; man havde sat et vist Punkt i Tariffen galt, og hvad gjorde man, saa snart man havde opdaget Feilen? Man greb den første Leilighed, der tilbød sig, til at rette den, og naar man har gjort dette, saa har man formentlig disponeret saa nøgagtig som muligt lige overfor Fremtiden. Jeg tror overhovedet, at en stor Forsikring med en vel udarbejdet Tariff, som søger at gjøre Fyldest paa ethvert Punkt, er bedre tillet end en lille Forsikring. Hvad Spørgsmaal er om en Reservecfond angaar, da skal jeg kun sige, at Erfaringen har lært, at man har Brug for en saadan, og at man i høi Grad har følt Ulemper ved ikke at have den. Det er jo ikke saa mange Aar siden, man fik det at mærke, nemlig i 1864—65, da Nørre-Sundby brændte, og jeg tror derfor ikke, at man med Rette kan paastaa, at en Reservecfond er overflødig, for ikke at sige skadelig. Man kan ikke drage Paralleler med Løvsøreforsikringer, hvor Tabene ofte ikke blive saa store, idet der reddes forholdsvis Mere, end der reddes